

Fedre og mødre som kjenner Gud

TERJE DAHLE
tedahle@online.no

ÅPENBARING SOM GJØR STERK

Han hilser menighetene med nåde og fred, og han skriver "Jesus Kristus, den førstefødte av de døde og herren over jordens konger..... har gjort oss til et kongerike, til prester for Gud, sin far – ham tilhører æren og makten i all evighet. Amen"¹.

Her er det ikke mye nedstemthet og nostalgi. Johannes kjenner Gud på en slik måte at han ikke lar omstendigheter bestemme retningen på livet, og han ble ikke rokket i sine grunnvoller når han møtte livets brutale realiteter. Det han har sett og hørt, erfart og gjennomlevd har gjort ham sterk, robust og overbevist. Det blir sagt at det livet vi lever forteller hvilken Gud vi tror på. I Johannes' første brev kapittel 1 skriver han: "Det som var fra begynnelsen, det vi har hørt, det vi har sett med egne øyne, det som vi så og hendene våre tok på, det forkynner vi: livets ord. Og livet ble åpenbart, vi har sett det og vitner om det og forkynner dere det evige liv, som var hos Far og ble åpenbart for oss"²

ÅNDELIGE FEDRE OG MØDRE – LEDERE SOM FRIGJØR ANDRE

Motstanden og forfølgelsen mot de første kristne var brutal og mange av apostlene var blitt drept. Johannes var forvist til den nitriste øya Patmos, og kunne ikke bevege seg fritt. Han var blitt en gammel mann, og hadde ingen av sine nærmeste rundt seg. Omstendighetene for Johannes var lite lystelig. Men når en leser starten av Johannes åpenbaring, så møter vi ikke en motløs og nedslått mann.

Når Johannes skriver sitt første brev, henvender han seg til menigheten som barn, unge og fedre. Når han skriver til fedrene, så sier han: "Jeg skriver til dere fordi dere kjenner han som er fra begynnelsen av"³. Fedrene kjenner Gud på dypet på en slik måte at de ikke blir rokket av utfordringer eller truet av ting som skjer rundt dem. Åndelige mødre og fedre er trygge mennesker som involverer seg i mennesker og gir dem veiledning og respons som frigjør dem til tjeneste i tråd med den utrustningen de har. De er ikke sjefer som er opptatt av posisjoner og som vil bruke andre for å realisere sine planer.

Å LEDE MENNESKER GJENNOM INVOLVERING OG EKSEMPEL

Paulus skriver til menigheten i Korint om at de har mange lærere, men at det er han som er deres far i Kristus. Og at de derfor skal ha han som forbilde, ikke bare i ord men måten han lever på⁴. I Norge ser vi at mange mennesker møter Gud, men at de ofte mangler åndelige foreldre. Et kjennetegn på den nye pakt er at fedrenes hjerte vendes til

barna, og barnas hjerte vendes til fedrene⁵. Vi trenger ledere som kjenner Gud og derfor tar initiativet, er trygge og klare forbilder for nye, som involverer seg i andre, som tørr og lede og som gir rom og retning for mennesker. Da vil vi se at folk tar evangeliet videre og et mangfold av Guds liv vil komme fram.

HVA INNEBÆRER DET Å KJENNE GUD

Å forstå Guds egenskaper er en viktig side av å kjenne Gud. Det er umulig å ha en uttømmende framstilling av det, fordi Gud er mye enn vi kan fatte og forstå. Men jeg vil i noen artikler framover vise noe av Guds egenskaper som gjør at vi kan møte livet med tro og tillit.

1. GUD ER GOD (MATT.10,18).

Gud er god, og alt han gjør er godt. Når vi vet at Gud er god, møter vi livet med en grunnleggende innstilling som gjør oss sterk og robust. Vi vet at Guds godhet fører oss gjennom utfordringer vi møter. Livet dreier seg ikke om komfort og velferd, men om å kjenne Jesus. Paulus skriver at det han hadde av topp utdanning, status, økonomisk trygghet

og anseelse ikke betyr noe mot å kjenne Jesus og følge ham⁶. Målestokken er ikke antall kroner på konto eller vellykket yrkeskarriere, men om vi har fulgt Jesus i alle livets faser. Hva vi erfarer er ikke det viktige, men hvordan vi takler livet. Når vi kjenner Guds godhet, får ikke selvmedlidenhet, skuffelser og bitterhet bli en del av livet vårt. Uansett hva vi møter, så går vi til Gud vår Far⁷. Han deler vi alt med, han er vår beste venn, og vi lærer å øse ut vårt hjerte for Gud. Dette er veldig tydelig når vi leser om Davids fellesskap med Gud i Salmenes bok. Når vi kjenner Guds godhet, vet vi at det alltid er en veg ut av vanskeligheter.

2. GUD ER HELLIG (JES.6,3, ÅP.4,8).

Guds hellighet skaper en sunn gudsfrykt. Gudsfrykt er motiverende. Ikke på en måte som gjør oss selvfokuset og fryktsom, men den motiverer oss til å gå ut av komfortsonen og se det Gud ser⁸. For Paulus var gudsfrykt noe som motiverte ham til å tjene Gud. Han kjente Gud som Herre, som den som har siste ordet og som skal dømme levende og døde. Dette gjorde ham både målbevisst og sterk⁹, og han lot seg ikke skremme av motstandere og trusler. Forfatteren av Hebreerbrevet er også positivt motivert av Gudsfrykt¹⁰. Han vet at Gud er en fortærende ild som vi ikke skal leke med. Når vi har gudsfrykt, blir vi ydmyke, og ydmykhet åpner opp for Guds nåde¹¹. Og der

nåden er, flyter takknemlighet, glede og fred.

Det er viktig ikke å sette ting opp mot hverandre som egentlig hører sammen. Å frykte og elske Gud er slett ikke selvmotsigende, men det er å omfavne hvem Gud er og få et helhetlig syn på livet. Det er her vi trenger åpenbaring. Uten åpenbaring lager vi Gud på vår måte, og vi bruker Gud som et redskap for oss mennesker. Historien er full av tragiske eksempler på det. Men gjennom åpenbaring så lærer vi Gud å kjenne, og til syne latende selvmotsigelser blir noe vi griper og vi kan overlate oss til Gud og la Han bruke oss.

3. GUD ER EVIG (JES.9,6 I JOH.5,11).

Det å kjenne Gud som evig Far skaper en forståelse av livet som gjør at opplevelsen av meningsløshet ikke finner grobunn hos oss. Mye filosofi og litteratur dveler ved meningsløsheten i tilværelsen. I en humanistisk og ateistisk tilnærming til livet blir mennesket den eneste målestokken, og da får meningsløsheten fort stor plass og perspektivet blir kortsiktig. Vi er skapt for å leve evig¹², og mennesker vil alltid søke sammenheng og mening i livet. Det å leve ut fra et evighetsperspektiv gjør at langsiktig tenkning blir grunnleggende. Bibelen viser oss hvordan Gud arbeider i generasjoner. Mennesker som har en kristen tankegang, ser sine røtter, arbeider målbevisst, og har alltid fokus på neste generasjon. Gud er Abrahams,

Målestokken er ikke antall kroner på konto eller vellykket yrkeskarriere, men om vi har fulgt Jesus i alle livets faser. Hva vi erfarer er ikke det viktige, men hvordan vi takler livet.

Isak og Jakobs Gud. Dette har sammenheng med at vi ikke arbeider ut fra oss selv som målestokk, men vil tjene Guds plan og vilje. Da blir vi ikke fanget av kortsiktig selvisk fokus, men blir i stand til å gi ting videre.

Et annet aspekt av å forstå Guds evighetsperspektiv er at vi får et levende håp som gjør at vi ikke mister motet i motgang og prøvelser¹³. Når vi vet at livet ikke er slutt når vi fysisk dør, vil mange ting vi erfarer her på jorda komme i et annet lys, og det gir oss styrke til å komme gjennom ting. Offer og lidelse på jord blir ikke så vanskelig når en arbeider i et evighetsperspektiv. Misjonsbefalingen innebærer langsiktighet, stort offer og sterk satsing, og evangeliet vil nå verdens ende gjennom et folk som tenker i et slikt perspektiv.

1. Åp 1,5-6
2. 1. Joh 1,1-2
3. 1. Joh 2,12-14
4. 1. Kor 4,14-16
5. Mal 4,6
6. Fil 3,4-11
7. Fil 4,6; Rom 8,15-16
8. 2 Kor 5,11
9. 1 Kor 9,26-27
10. Hebr 12,18-29
11. 1 Pet 5,5; Jak 4,6
12. Fork 3,11
13. 1. Pet 1,3